

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. února 2020 v Liberci samosoudkyní JUDr. Blankou Škrétovou,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] v Bedevlja, státní příslušnost Ukrajina, trvale bytem [adresa],

je vinen, že

v Českém Dubu, okr. Liberec v době od 1. 2. 2012 do července 2017 jménem spol. PROGRES-BAU s.r.o. na základě smlouvy o dílo a zastupující na základě generální plné moci ze dne 6. 4. 2016 udělené jednatele společnosti Enord CZ s.r.o., IČ 04909992, jménem Bucsa Costel, společnost Enord CZ s.r.o., IČ 04909992, se sídlem Křižíkova 180, Praha, za kterou fakticky jednal, zaměstnal minimálně ve třidvaceti případech cizince, a to následující osoby jménem:

- I. - [celé jméno svědka], [datum narození], státní příslušníci Ukrajiny, v červnu a v červenci roku 2016,
- II. - [celé jméno svědkyně], [datum narození] státní příslušníci Ukrajiny, v červenci roku 2016,
- III. - [jméno] [příjmení], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, od října roku 2016 do prosince roku 2016
- IV. - jméno, příjmení [datum narození], státní příslušníci Ukrajiny, od dubna 2016 do července 2016,
- V. - [příjmení] [jméno], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, od února roku 2016 do července roku 2016,

- VI. - [příjmení] [jméno], [datum narození], státní příslušníci Ukrajiny, od února roku 2016 do července roku 2016,
- VII. - [jméno] [příjmení], [datum narození], státní příslušníci Moldavské republiky, v červnu a červenci roku 2016,
- VIII. - Yuriy [celé jméno svědka], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, od května 2014 roku do prosince roku 2016,
- IX. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Ukrajiny, v červnu a červenci roku 2016,
- X. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Moldavské republiky, v červenci roku 2016,
- XI. - [celé jméno svědka], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, od dubna do července roku 2016,
- XII. - [celé jméno svědka], [datum narození], státní příslušníci Ukrajiny, v červnu a červenci roku 2016,
- XIII. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Moldavské republiky, v červnu a červenci roku 2016,
- XIV. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Ukrajiny, v červnu a červenci roku 2016,
- XV. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Ukrajiny, v červenci roku 2016,
- XVI. - [celé jméno svědkyně], [datum narození] státní příslušníci Ukrajiny, v červnu a červenci roku 2016,
- XVII. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Ukrajiny, od května do července roku 2016,
- XVIII. - [celé jméno svědka], [datum narození], státního příslušníka Ukrajiny, v červenci roku 2016,
- XIX. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Moldavské republiky, od května do července roku 2016,
- XX. - [celé jméno svědka], [datum narození], státního příslušníka Moldavské republiky, v červenci roku 2016,
- XXI. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Moldavské republiky, od dubna do července roku 2016,
- XXII. - [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Moldavské republiky, od května do července roku 2016,
- XXIII. - Nadejda [celé jméno svědkyně], [datum narození], státní příslušníci Moldavské republiky, v červenci roku 2017,

kterým však nebylo vydáno platné povolení k zaměstnání na území České republiky podle zákona č. 453/2004 Sb., o zaměstnanosti a kteří vykonávali práci, za kterou byli vypláceni, kdy práci prováděli ve výrobním prostoru společnosti LUKOV Plast spol. s r.o. IČ 25023063 na adrese Zámecká 191, Český Dub, okr. Liberec, přičemž jejich zaměstnání vědomě zprostředkoval a zajišťoval právě [celé jméno obžalovaného] jménem společnosti Enord CZ s.r.o., přičemž jednal za tuto právnickou osobu v rámci její činnosti a v jejím zájmu jako oprávněná osoba a jejím jménem,

tedy

soustavně a opakovaně neoprávněně zaměstnával cizince, který nemá platné povolení k zaměstnání, které je podle jiného právního předpisu vyžadováno.

Tím spáchal

přečin neoprávněného zaměstnávání cizinců podle § 342 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 342 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání jednoho (1) roku.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se zároveň ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti spojené se zprostředkováním zaměstnání, jako fyzické osoby anebo v rámci činnosti obchodní korporace v trvání jednoho (1) roku.

Odůvodnění:

1.) Na obžalovaného byla státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba pro skutek, popsany ve výrokové části rozsudku, skutkový stav byl zjištěn a skutek konkretizován v hlavním líčení.

2.) Obžalovaný v hlavním líčení využil svého práva a k věci odmítl využívat, toto oprávnění využil též v přípravném řízení. K věci se stručně vyjádřil pouze ve své závěrečné řeči, když uvedl, v postavení svědka slyšený pan [celé jméno svědka], předložil cizinecké policii, že spolupracuje s polskou firmou, a toto policie nevzala v úvahu, dále se pozastavil nad tím, jak společnost Lukov Plast mohla vykázat u osob odpracované hodiny, když to nejsou zaměstnanci. Dále se vyjádřil, že otisky byly vzaty jen k tomu, aby se ti lidé mohli dostat do samotného objektu, s některými z nich se potkal, protože spolupracuje s dalším slyšeným svědkem [celé jméno svědka] už dlouho a spolupracuje s ním i teď.

3.) V postavení svědka byl v řízení vyslechnut nejprve [celé jméno svědka], ten vypověděl, že působí ve společnosti LUKOV Plast spol. s r.o., uvedl, že v současné době spolupracuje s panem [celé jméno obžalovaného] mladším, který mu dodává lidi na pracoviště a prostřednictvím smlouvy o dílo vykonává nějaké práce, v tomto kontextu si pak vybavuje též jméno společnosti PROGRES-BAU. K detailům spolupráce s obžalovaným svědek uvedl, že s ním začal spolupracovat v roce 2012, smlouvu o dílo měli sepsanou do 29. 2. 2016, ta spočívala v tom, že obžalovaný dodával lidi na pracoviště a následně mezi nimi probíhala fakturace. Smlouva byla koncipovaná tak, že osoby, které obžalovaný dodával na pracoviště, byli jeho zaměstnanci a nikoli zaměstnanci spol. LUKOV Plast, uvedení zaměstnanci se měnili, řádově šlo o desítky osob. Jak to mají tito pracovníci s pracovním povolením, svědek nezjišťoval, neboť tyto osoby byly zaměstnanci obžalovaného. Uvedení pracovníci byli v evidenci docházkového systému, aby společnost věděla, kdo se pohybuje v areálu a aby jim bylo možné zajistit přístup na pracoviště přes snímače otisků, společností, které jim dodávaly agenturní zaměstnance, bylo víc. Spolupráce fungovala tak, že existoval plán výroby a obžalovaný musel zajistit počet lidí, aby se ta práce stihla udělat, pracovní prostředky pracovníkům poskytoval LUKOV Plast.

4.) Dále byla vyslechnuta svědkyně [celé jméno svědkyně], ta vypověděla, že před dvěma lety pracovala ve spol. LUKOV Plast na personálním oddělení, spolupráce s obžalovaným fungovala tak, že výrobní oddělení zadalo počet lidí, kolik bylo potřeba, obžalovaný je zajistil a přivedl na personální, svědkyně jim dělala otisky prstů do docházkového systému, když u některého pracovníka nerozuměly jménu, vyžádaly si od nich doklad totožnosti, nebylo to ale pravidlem a nebylo to vyžadováno plošně. Jakým způsobem byli pracovníci odměňováni, svědkyně neví, pravděpodobně obžalovaným. Zaškolování těchto pracovníků v rámci BOZP bylo dle smlouvy odpovědností dodavatelské firmy, proč spolupráce probíhala tímto způsobem, proč byli

zaměstnávání cizinci a zda by výroba fungovala i bez nich, svědkyně neví, u jejího nového zaměstnavatele jsou zaměstnání cizinci s trvalým pracovním pobytem v ČR, shora popsany režim zaměstnávání cizinců tam není.

5.) Další předvolaný svědek [celé jméno svědka] odmítl vypovídat s poukazem na to, že v projednávané věci byl původně sám veden jako podezřelý, a pro podezření ze související trestné činnosti je proti němu vedeno trestní stíhání, soud proto vyslechl jednoho z pracovníků, které měl obžalovaný zaměstnávat, a to Yurie [celé jméno svědka]. Ten vypověděl, že v roce 2014 pracoval ve společnosti LUKOV Plast, tehdy měl polské pracovní vízum, s obžalovaným se dal dohromady přes své známé a jmenovaný mu řekl, že může pracovat v České republice. Na to, jaké doklady tehdy potřeboval pro práci v ČR, si svědek nepamatuje, je to již dlouhá doba, ve spol. LUKOV Plast nyní pracuje jako skladník, při svém prvním zaměstnání tam mu brali otisky prstů kvůli docházkovému systému a proto, aby se dostal na pracoviště. Mzdu mu tehdy vyplácel jeho zaměstnavatel pan [celé jméno obžalovaného] na personálním oddělení svědek předkládal povolení k pobytu, cestovní pas, nic dalšího, jako například povolení k práci, po něm vyžadováno nebylo. Když ho pro práci ve spol. LUKOV zaměstnával obžalovaný, tak neměl písemnou pracovní smlouvu, měl povolení k pobytu v Polské republice, ale ne v České republice; jednou, když tam byla kontrola cizinecké policie, byl na 2 měsíce vyhoštěn. Jak měli smlouvy jeho spolupracovníci, zda měli pracovní víza platná v České republice, a co s nimi bylo po kontrole, svědek neví. Po návratu do České republiky se do spol. LUKOV vrátil přes jinou pracovní agenturu. Školení na bezpečnost práce jim zajišťoval někdo ze společnosti LUKOV plast, ochranné pomůcky měl také od nich.

6.) Soud původně předvolával další svědky, a to [celé jméno svědkyně], Nadejdu [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně] a [jméno] [celé jméno svědka], od jejich výsledku nicméně s ohledem na zjištěný skutkový stav pro nadbytečnost upustil. První tři jmenované se soudu vůbec nepodařilo obeslat a jejich pobyt není znám, v případě [jméno] [celé jméno svědka] bylo zjištěno, že tato se zdržuje na Ukrajině, předvolání jí bylo doručeno, avšak jmenovaná se k soudu nedostavila. U svědků, jejichž pobyt není znám, resp. kteří se z důvodu skutečnosti, že byli nebo by mohli být sami řešeni pro nelegální práci na území České republiky, proto soud vyhodnotil další snahu o jejich předvolání jako nadbytečnou a neefektivní (zejm. s ohledem na značné limity možnosti zajištění případné účasti svědků na jednání cestou mezinárodní justiční spolupráce), když skutkový stav lze s dostatečnou jistotou rekonstruovat i z ostatních shromážděných důkazů. K vyjmenovaným osobám bylo zjištěno, že k pobytu převážné většiny bývalých zaměstnanců obžalovaného nebyly zjištěny žádné kladné poznatky, konkrétně se jednalo o [celé jméno svědka] (č. I. 40), [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] (č. I. 40), [jméno] a Nadejdu [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [jméno] [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně] (č. I. 41), z úředního záznamu o prověření osob v evidencích pak bylo zjištěno, že minimálně osobám [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] a Nadejda [celé jméno svědkyně] vyloučeno správní vyhoštění z území České republiky (č. I. 69) Návrh na výslech ostatních osob, vyjmenovaných ve skutkové větě obžaloby, i z tohoto důvodu soud pro nadbytečnost zamítl.

7.) V hlavním líčení byly dále provedeny listinné důkazy, a to zejména úřední záznamy Policie ČR k šetření ohledně osob zaměstnanců obžalovaného, smlouva o dílo vč. přílohy (jak se společností PROGRES-BAU s.r.o., tak se společností Enord CZ s.r.o.), generální plná moc udělená obžalovanému společností Enord CZ, úřední záznam o provedené lustraci osoby Bucsa Costel v cizineckém informačním systému a o šetření k jeho pobytu, notářský zápis o založení spol. Enord CZ s.r.o., úřední záznam o prověření osob v evidencích, zprávy Úřadu práce ČR ke spol. Enord CZ, úřední záznam o prověření zaměstnanců společnosti Enord CZ a o provedení kontroly ukončení zaměstnání, zpráva OSSZ vč. přehledu konta plátce, seznam vykázaných

zaměstnanců, úřední záznam o provedené lustraci obžalovaného v cizineckém informačním systému, poznatek SÚIP, fotografie rumunských cestovních pasů, dále podklady k zaměstnání jednotlivých zaměstnanců, vyjmenovaných ve výroku rozsudku (skládají se z pracovního výkazu zaměstnance, kopie dokladu totožnosti, dále podle situace z pracovní smlouvy, sdělení ÚP ČR o tom, že zaměstnanec nemá vydané rozhodnutí o povolení k zaměstnání, u svědka [celé jméno svědka] např. též polské pracovní vízum); součástí spisového materiálu jsou pak obdobné listiny též k řadě dalších zaměstnanců obžalovaného, u nichž nelegální zaměstnávání zjištěno nebylo. Konečně měl soud k dispozici opis z rejstříku trestů obžalovaného a meritorní rozhodnutí ve věci zdejšího soudu pod sp. zn. 4 T 40/2019, v němž byl usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 11. 2019, sp. zn. 4 Tdo 1341/2019 zrušen rozsudek soudu prvního stupně i soudu odvolacího a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

8.) Shora uvedené důkazy soud podle § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že tyto jednoznačně prokazují, že obžalovaný se shora popsaného skutku v rozsahu, jaký je mu kladen za vinu, dopustil, je vyloučeno, že by jej mohl spáchat někdo jiný, a tento skutek naplňuje všechny formální znaky trestného činu. Obžalovaný odmítl vypovídat, prostřednictvím svého obhájce svou obhajobu stavěl na tom, že policie odvedla v přípravném řízení nekvalitní práci a prováděla šetření způsobem, které je zcela v rozporu s trestním řádem, vytýkal způsob opatřování důkazů, způsob zajištění podaných vysvětlení, brojil proti tomu, nebyly splněny podmínky pro provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, když nic nebránilo tomu, aby tyto úkony mohly být provedeny po řádném sdělení obvinění a mohly být provedeny za účasti obžalovaného a obhájce, Co se týče vlastní skutkové podstaty, někteří z těchto lidí možná pracovali na území České republiky, to nelze ověřit, zda právě ty osoby, které jsou vyjmenované v obžalobě, obžalovaný zaměstnával, případně v jakém byli postavení, jakou měli kvalifikaci. [příjmení] měly k dispozici příslušná pracovní potvrzení a příslušná povolení k pobytu na území ČR, byla jim pak zajištěna práce v rámci systému agenturního zaměstnávání. Do těchto agentur dodávají zaměstnance i Polská republika a další subjekty, tuto skutečnost nikdo neosvědčoval, tyto osoby o sobě tvrdily, že jsou oprávněné a touto skutečností se nikdo nezabýval. Jestliže obžalovaný vystupoval v postavení zástupce firmy, tak dle názoru obhájce to samo o sobě neznamená, že se dopustil protiprávního jednání, obžalovaný nemá povinnost zjišťovat, jestli zaměstnanec splnil podmínky pro práci v ČR, pokud jenom zajišťoval dopravu zaměstnance na konkrétní místo. Povinnost ověřovat způsobilost zaměstnanců má jednatel společnosti, zástupce firmy LUKOV Plast.

9.) I přes shora vyjmenované výhrady nicméně soud dospěl k závěru, že vinu obžalovaného lze dovodit zejména z výpovědí slyšených svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně] (kteří popsali spolupráci s obžalovaným z perspektivy společnosti LUKOV Plast), dále svědka [příjmení] [celé jméno svědka] (který popsal spolupráci s obžalovaným z perspektivy zaměstnance obžalovaného) a dále ze souboru provedených listinných důkazů. Brojil-li obhájce obžalovaného proti způsobu výsledku jednotlivých pracovníků v přípravném řízení, lze jeho argumentům částečně přiznat relevanci (např. stran omezené použitelnosti – nikoli absolutní nepřípustnosti – případného čtení protokolů o výsledku svědků, jejichž výsledky byly provedeny jako neodkladné a neopakovatelné úkony; srovnej např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 569/11 – Přetřesená výpověď svědka, který nebyl nikdy vyslechnut kontradiktorně, nemůže být výlučným nebo rozhodujícím důkazem viny, příp. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 558/2002 – Podmínky pro čtení výpovědi svědka u hlavního líčení (§ 211 odst. 2 písm. a) TrŘ), který je svědkem klíčovým a jehož výpověď je rozhodujícím důkazem pro výrok o vině, nelze interpretovat extenzivně) nicméně na tomto místě musí soud zdůraznit, že z těchto poznatků v řízení nevycházel a závěr o vině obžalovaného založil toliko na výpovědích, učiněných v hlavním líčení, a na provedených listinných důkazech, kdy z těchto se podává, že obžalovaný skutečně osoby, vyjmenované ve výroku rozsudku, zaměstnával. [celé jméno svědka] vypověděl, že s obžalovaným

spolupracoval, měli smlouvu o dílo, smlouva byla koncipovaná tak, že osoby na pracovišti, které LUKOV Plast poskytl obžalovanému, byly zaměstnanci právě obžalovaného. Shodně se k režimu zaměstnání vyjádřila svědkyně [celé jméno svědkyně], ta připustila, že u jejího současného zaměstnavatele podobná praxe nefunguje. Nutno též zdůraznit, že ani jeden ze svědků neuvedl nic o tom, že by za společnost Enord CZ jednali s kýmkoli jiným než s obžalovaným (ke společnosti Enord CZ více níže), stejně tak soudem slyšený svědek [celé jméno svědka] výslovně uvedl, že jeho zaměstnavatelem byl obžalovaný, ten mu také vyplácel mzdu, se svědkem neuzavřel písemnou pracovní smlouvu, a když byl takto zaměstnán, povolení k práci po něm vyžadováno nebylo. Ačkoli ostatní zaměstnanci nebyli v řízení procesně použitelným způsobem vyslechnuti, tak jejich totožnost byla zjištěna z kopií dokladů totožnosti, které byly opatřeny celním úřadem, skutečnost, že jmenovaní byli zaměstnanci obžalovaného, je seznatelná z jejich pracovních výkazů, v nichž je u jména osoby zpravidla příznak „DAN.“ nebo „Danil.“, případně v kolonce Oddělení uvedeno „DANILIČ“ (což je korektní a preferovaná forma transkripce jména obžalovaného z azbuky dle Pravidel českého pravopisu /pozn. samosoudkyně), většina zaměstnanců, vyjmenovaných v popisu skutku ve výroku rozsudku, pak přišla dle pracovních výkazů LUKOV Plast naposledy do zaměstnání dne 28. 7. 2016, kdy v areálu proběhla kontrola odboru cizinecké policie Liberec. Tuto skutečnost potvrzoval též svědek [celé jméno svědka], který uvedl, že po předmětné kontrole byl vyhoštěn, a co se stalo s jeho kolegy, neví. Vzhledem k výpovědi svědka a předloženým listinným důkazům (jejichž součástí je právě i kopie dokladu totožnosti a pracovní výkaz svědka [celé jméno svědka]) dospěl soud k závěru, že z žádných důkazů nevyplývá jakýkoli důvod se domnívat, že spolupráce obžalovaného s ostatními osobami, vyjmenovanými ve výroku rozsudku, by měla probíhat na jiné bázi, nebo že by obžalovaný nebyl jejich zaměstnavatelem a nepřiděloval jim práci v prostředí spol. LUKOV Plast, když tento skutkový stav měl soud za prokázané z provedených důkazů bez jakýchkoli důvodných pochybností.

10.) Nyní k argumentům obhájce, že povinnost prověřovat způsobilost zaměstnanců měla mít společnost LUKOV Plast a že obžalovaný – stavěný v rámci konstrukce obhajoby do pozice jakéhosi šoféra, který měl zaměstnance jen vozit do práce a zpět – se v obžalobě popsaného jednání nedopustil. Povinnosti, spojené se zaměstnáváním cizinců, jsou obsaženy zejména v části čtvrté zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“); podle § 89 odst. 1, odst. 2 zákona o zaměstnanosti cizinec může být přijat do zaměstnání a zaměstnáván, je-li držitelem platné zaměstnanecké karty, karty vnitropodnikové převedeného zaměstnance nebo modré karty, pokud tento zákon nestanoví jinak. Cizinec může být dále přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platné povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné oprávnění k pobytu na území České republiky. Ze smluv mezi společnostmi LUKOV Plast spol. s r.o. a společnostmi Enord CZ s.r.o., JustOne s.r.o. a PROGRES-BAU s.r.o. (za které, nutno zdůraznit, vždy jednal obžalovaný), jež jsou obsahově prakticky totožné, je zřejmé, že předmětem smlouvy není zprostředkování agenturního zaměstnání cizinců v klasické podobě (u něhož je ale také zaměstnavatelem osoby pracovní agentura, která pak zaměstnance v podstatě „pronajímá“ konkrétní společnosti), ale že se jedná o smlouvy o dílo, jejímž předmětem je výroba a dodávka zboží na pronajatých lisech spol. LUKOV Plast, kdy za dodávání tohoto zboží je sjednána cena, vyplácená zhotovitelským společenstvem; reálně tedy obžalovanému, a z této ceny za dílo pak logicky obžalovaný sám vyplácel odměny svým zaměstnancům. V článku 5.1. jednotlivých smluv je ujednáno, že „zhotovitel garantuje ob jednateli, že pokud jeho pracovníci budou cizinci, budou mít v pořádku pracovní povolení a veškeré potřebné doklady pro pobyt v ČR“, další ustanovení přenáší případné pokuty a penále za nesplnění této povinnosti na zhotovitele. Ačkoli je pravdou, že režim smluv je poměrně netypický a z obsahu smlouvy je ze strany spol. LUKOV plast patrná určitá míra snahy zbavit se odpovědnosti za případné nelegální zaměstnávání cizinců, tak tato skutečnost nezabavuje zaměstnavatele (spol. Enord CZ, a fakticky pak obžalovaného) povinností, vyplývajících mu ze zákona o zaměstnanosti a dalších předpisů, a nikterak ani nesnižuje míru jeho zavinění ve vztahu

k trestněprávnímu rozměru neoprávněného zaměstnávání cizinců bez platného povolení k zaměstnání. V reakci na argumenty obhájce je patřná nutno podotknout, že jinak by tomu nebylo ani v případě klasického agenturního zaměstnávání, kdy zaměstnavatelem osob je z právního hlediska stále pracovní agentura.

11.) Nyní k roli obžalovaného ve společnosti Enord CZ. Z obchodního rejstříku a notářského zápisu o založení společnosti bylo zjištěno, že xanon-24xm společnosti Enord CZ s.r.o. byla od jejího založení minimálně do doby projednávané trestné činnosti osoba [anonymizována dvě slova], [datum narození], který dle generální plné moci udělil jako jednatel společnosti obžalovanému oprávnění k tomu, aby zastupoval společnost ve všech vztazích s jinými právníky i fyzickými osobami a aby zastupoval jednatele před obchodními partnery, daňovými úřady etc. K osobě shora jmenovaného bylo zjištěno, že tento byl od [datum] hlášen k pobytu na adrese Ještědská 287/37, Liberec, u ubytovatele [příjmení] [celé jméno obžalovaného] (otce obžalovaného), kdy na uvedené adrese se nacházely Unimo buňky a jmenovaný tam nebyl zastížen, při telefonátu s [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] (dcerou [příjmení] [celé jméno obžalovaného], a tedy sestrou obžalovaného) bylo zjištěno, že [anonymizována dvě slova] se v létě 2016 bez zaplacení odstěhoval neznámo kam. V letech 2014 – 2015 byl [anonymizována dvě slova] řešen 4 přestupky blokovými pokutami. Zaměstnanci spol. LUKOV Plast neuvedli žádný poznatek k tomu, že by se jmenovaným kdy jednali nebo že by jej znali jako osobu, vystupující za spol. Enord CZ. K osobě jmenovaného neuvedl jakýkoli kladný poznatek ani svědek [celé jméno svědka], který sám vypověděl, že jeho zaměstnavatelem byl právě obžalovaný, a že tento mu i dával mzdu za odvedenou práci. Za situace, kdy nebylo zjištěno, že by osoba [anonymizována dvě slova] se společností Enord CZ jakkoli nakládala, řídila ji, přicházela do styku s jejími zaměstnanci, a že osobou, vystupující jménem společnosti a jednající za ni, byl ve všech případech obžalovaný [celé jméno obžalovaného], nemohl soud dospět k jinému závěru, než že společnost Enord CZ byla v podstatě „prázdná schránka“ a veškeré její aktivity vykonával právě obžalovaný, který je proto za jednání, právně zastřešované uvedenou společností, odpovědný. Úvahu o tom, že obžalovaný měl být jenom „řidičem“ a vozit pracovníky do společnosti Enord CZ, musel soud v kontextu významu role obžalovaného v jednání s představiteli i zaměstnanci spol. LUKOV Plast a se zaměstnanci spol. Enord CZ hodnotit jako lichou. Na okraj lze zmínit též zprávu SÚIP (č. I. 107), z níž vyplývá, že pokud by nějaká osoba mohla mít roli toliko prostředníka, který by vozil do společnosti zaměstnance spol. Enord CZ, byl by jím [celé jméno svědka], stíhaný v jiné věci, vedené u zdejšího soudu (když jeho roli v zaměstnávání shora vyjmenovaných osob soudu v tomto řízení blíže hodnotit nepřísluší). Soudu proto nezbylo než rekonstruovat skutkový stav v souladu s podanou obžalobou tak, že to byl právě obžalovaný, kdo jednáje pod záštitou obchodní korporace Enord CZ s.r.o. neoprávněně zaměstnával cizince, kteří neměli platné povolení k zaměstnání, vyžadované zákonem o zaměstnanosti.

12.) Při právním posouzení jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný soustavně a opakovaně neoprávněně zaměstnával cizince, kteří neměli platné povolení k zaměstnání, které je podle jiného právního předpisu vyžadováno, jeho jednání tak naplnilo všechny znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného zaměstnávání cizinců podle § 342 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem trestného činu je zájem na zabránění nelegální migrace a současně ochrana pracovního trhu v České republice před neoprávněným zaměstnáváním cizinců, ustanovení § 342 trestního zákoníku pak vyžaduje, aby se tak dělo soustavně, opakovaně, za zvlášť vykořisťujících pracovních podmínek nebo ve větším rozsahu, přičemž k trestnosti postačí naplnění i jen jednoho z těchto znaků. Trestný čin je páchan soustavně mj. v případě, že pachatel spáchá řadou útoků jeden pokračující trestný čin, opakovaným jednáním je nutno rozumět jednání pachatele, které nebylo učiněno jednorázově, ale nejméně dvakrát, popř. i několikrát v určité časové souvislosti, přičemž mezi jednotlivými akty nesmí uplynout příliš dlouhá doba, např. roku (DRAŠTÍK, A. a kol., Trestní zákoník. Komentář, 2. vydání, C. H. Beck,

2012, s. 1642, 1970). Pakliže obžalovaný v průběhu celkem cca 3 let neoprávněně zaměstnal postupně či souběžně celkem 23 cizinců, přičemž k převážné části takovýchto nelegálních zaměstnání docházelo v době zhruba od února do července roku 2016, ale i před tímto obdobím a po něm, naplňuje jeho jednání všechny znaky soustavnosti i opakovanosti. Vzhledem k výpovědi svědka [celé jméno svědka] a k tomu, jaké povinnosti zákon o zaměstnanosti zaměstnavateli při zaměstnávání cizinců klade, bylo ohledně subjektivní stránky prokázáno, že obžalovaný rezignoval na své povinnosti zaměstnavatele ověřit, zda může osoby, které zaměstnává, přijmout do zaměstnání, a zda tito splňují podmínky pro výkon závislé práce na území České republiky, a pakliže cizince takto zaměstnával, nedbaje na to, zda mají příslušná povolení, tak věděl, že tímto jednáním může ohrozit nebo porušit shora uvedený zákonem chráněný zájem, a o této možnosti musel být přinejmenším srozuměn, i kdyby o ní nevěděl přímo, ve vztahu k naplnění znaků skutkové podstaty tedy jednal minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

13.) Obžalovanému lze uložit za přečin neoprávněného zaměstnávání cizinců podle § 342 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody až na 6 měsíců, trest zákazu činnosti nebo trest propadnutí věci. Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil společenskou škodlivost trestného činu, osobu obžalovaného, možnost nápravy, polehčující a přitěžující okolnosti, dosavadní způsob života a jeho chování po činu, tedy veškeré skutečnosti uvedené v ustanovení §§ 38, 39 trestního zákoníku, §§ 41, 42 trestního zákoníku. Obžalovanému v řízení polehčuje zejména jeho dosavadní způsob života, kdy jmenovaný dosud nebyl soudně trestán, přitěžuje mu spáchání činu ze ziskuchtivosti, neboť jmenovaný se svým jednáním snažil získat majetkový prospěch ze smlouvy se spol. LUKOV Plast, který by v případě, že by se trestného činu nedopustil, nezískal nebo získal v menším rozsahu. Co se týče naplnění dalších přitěžujících okolností, porušení zvláštní povinnosti (§ 42 písm. e) trestního zákoníku) a pokračování v činu po delší dobu (§ 42 písm. m trestního zákoníku) jsou samy o sobě znaky skutkové podstaty trestného činu, soud k nim proto za respektování § 39 odst. 4 trestního zákoníku nepřihlížel jako k přitěžujícím okolnostem. Škodlivost trestného činu ve srovnání s jinými trestnými činy shodné právní kvalifikace nebyla výrazněji zvyšována ani snižována, soud proto dospěl k závěru, že na obžalovaného postačí působit pohružkou trestu odnětí svobody v jedné třetině rozpětí zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 2 měsíců, a s ohledem na skutečnost, že se u obžalovaného jedná o první trestný čin tohoto druhu, lze převýchovného působení uloženého trestu dosáhnout i podmíněným odloženým výkonu tohoto trestu na nejkratší možnou zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Při stanovení zkušební doby soud přihlédl k časovému odstupu od spáchání projednávaného skutku, shora uvedená délka zkušební doby se proto jeví jako adekvátní.

14.) Obžalovanému byl současně podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti spojené se zprostředkováním zaměstnání, jako fyzické osoby anebo v rámci činnosti obchodní korporace; obžalovaný se dopustil protiprávního jednání právě v souvislosti s obchodní činností spočívající ve své podstatě v zajištění zaměstnání pro jiné osoby (byť v režimu, že osoby zaměstnal sám obžalovaný a využíval je ke zhotovování zakázek v rámci uzavřené smlouvy o dílo), uložení tohoto druhu trestu je proto zákonem aprobované. Přestože soud s ohledem na dobu, která od spáchání trestného činu uplynula, ukládal tento trest v nejkratší možné výměře 12 měsíců (kdy trest zákazu činnosti může být podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložen na 1 rok až 10 let), dospěl, k závěru, že jeho uložení obžalovanému je zcela adekvátní a nezbytné, neboť obžalovaný se protiprávního jednání dopouštěl v souvislosti se svou výdělečnou činností, naprosto rezignoval na celou řadu povinností, které mu jako zaměstnavateli vyplývaly zejména ze zákona o zaměstnanosti jako jednoho ze základních pracovněprávních předpisů, a nadto se z časového vymezení jednotlivých skutků podává, že na svém přístupu nic nezměnil ani poté, co ve společnosti LUKOV Plast proběhla kontrola cizinecké policie a řada jeho zaměstnanců byla vyhoštěna (s čímž koresponduje to, že u většiny z nich jejich zaměstnávání skončilo v červenci

roku 2016). I přes tuto skutečnost, kdy mu musely být známy nedostatky ve způsobu, jakým osoby zaměstnává, na svém přístupu k zaměstnávání cizinců nic nezměnil, a od října roku 2016 do prosince roku 2016 zaměstnával jako osobu bez potřebných povolení [jméno] [příjmení], je tedy zcela namístě, aby byl obžalovaný vzhledem ke svému přístupu k dodržování povinností, vyplývajících z předpisů o zaměstnanosti, z možnosti působení v oblasti zprostředkování zaměstnání dočasně vyloučen. Soudem vyměřený trest zákazu shora popsané činnosti v trvání 12 měsíců mu pak dává dostatečný prostor k tomu, aby svůj postoj přehodnotil, a aby měl v případě, že by se uvedené činnosti chtěl po skončení trestu opětovně věnovat, dostatečný prostor k seznámení se s kompletní škálou předpisů, upravujících zaměstnávání cizinců, agenturní zaměstnávání a další, a aby se dalších pochybení na tomto poli v budoucnu nedopouštěl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, trojmo. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu, musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 19. února 2020

JUDr. Blanka Škréťová v. r.
soudkyně